

همطراحی سختافزار نرمافزار

جلسه بیستوپنجم: ارتباط بین سختافزار و نرمافزار

ارائهدهنده: آتنا عبدى

a_abdi@kntu.ac.ir

مباحث این جلسه

- برقراری ارتباط بین اجزای سختافزاری و نرمافزاری
 - شیوههای برقراری ارتباط
 - حافظه اشتراکی
 - انتقال پیغام
 - واسطهای سختافزار و نرمافزار
 - ارتباط از طریق باس

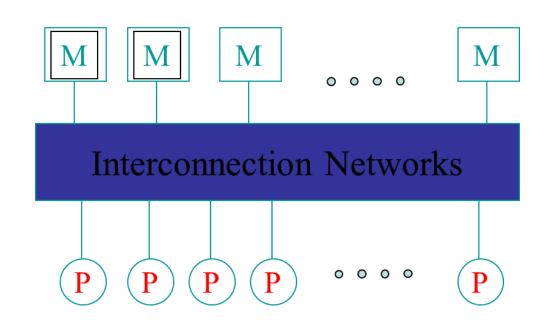
برقراری ارتباط بین سختافزار و نرمافزار

• پس از فرایند سنتز توأم و شکل گیری تخصیص و زمانبندی وظایف به ایجاد ارتباط میرسیم

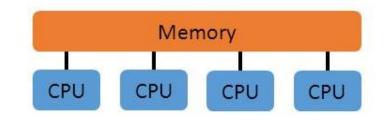
- روشهای انتقال اطلاعات
- زیرساختهای برقراری ارتباط

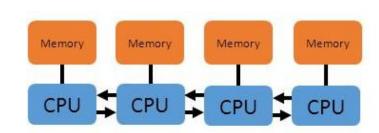

برقراری ارتباط بین سختافزار و نرمافزار

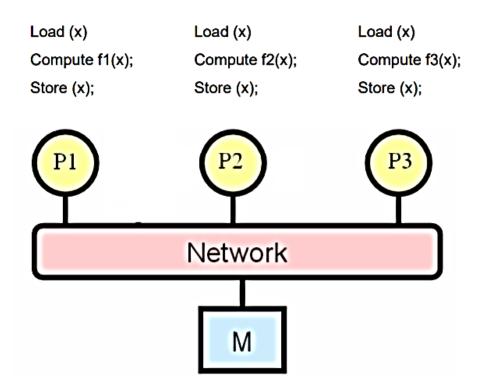
- پروتکلهای انتقال داده
- حافظه مشترک (Shared Memory)
- برقراری ارتباط از طریق خواندن و نوشتن روی فضای حافظه مشترک
 - Load/Store Data •
 - انتقال پیغام (Message Passing)
 - برقراری ارتباط از طریق ارسال و دریافت پیغام
 - تخصیص شناسه و بافر مجزا به هر واحد برای ارسال و دریافت

برقراری ارتباط توسط حافظه مشترک

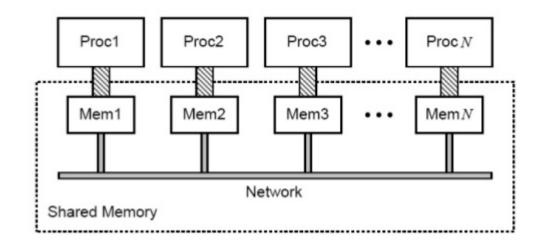

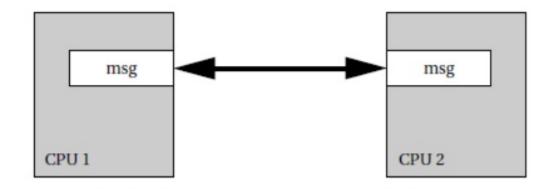
- در حالت قبل، حافظه گلوگاه سیستم است
 - راهكار: حافظه مشترك توزيعشده
- امكان دسترسى همه ماژولها به فضاهاى حافظه با ارسال درخواست فراهم است
 - این فرایند از دید برنامهنویس مخفی است

برقرارى ارتباط توسط انتقال پيغام

- تعریف فضای آدرس مجزا برای هر پردازنده
- تخصیص حافظه مجزا به هر المان پردازشی
- انتقال داده در قالب پیغام با عملیات send و receive

برقرارى ارتباط توسط انتقال پيغام

Load (x) // from an input or

local memory

Compute f1(x);

send (x) to p2;

Wait for (x);

//(P2 may Store (x) in

local memory)

Compute f2(x);

send (x) to p3;

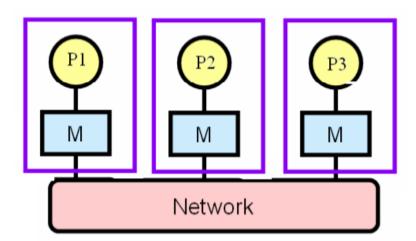
Wait for (x);

//(P3 may Store (x) in

local memory)

Compute f3(x);

send (x) to output;

مقایسه پروتکلهای برقراری ارتباط

- روش حافظه مشترک:
- سریعتر است و حداکثر سرعت ارتباط را در عین سادگی پیادهسازی فراهم می کند
 - مشکل سنکرونسازی و حفاظت از حافظه دارد
 - روش انتقال پیغام:
 - برای سیستمهای بزرگ و توزیعشده مناسبتر است
 - سرعت انتقال كمترى دارد

اتصال سختافزار و نرمافزار

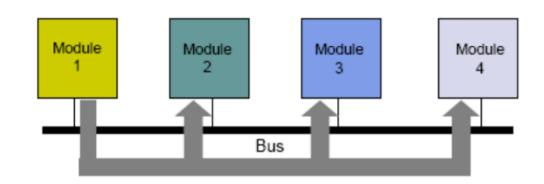

- بخش واسط که ارتباط سختافزار و نرمافزار را ایجاد می کند
 - Communication Infrastructure •
 - بمنظور برقراری ارتباط، مکانیزمهای گوناگونی مطرح میشوند:
 - باس
 - اتصال نقطه به نقطه
 - شبکههای میان ارتباطی

باس

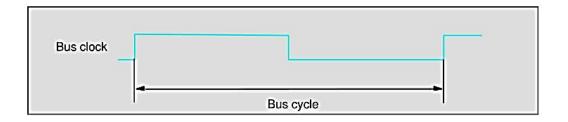
- سادهترین و رایجترین مکانیزم برقراری ارتباط بین تجهیزات
 - اشتراک گذاری یک کانال بین چندین ماژول
 - ارسال داده بهصورت همه پخشی
 - انتخاب مقصد توسط شناسه یا سیگنالهای کنترلی
 - مدیریت برقراری ارتباط در باس
 - شكل دهي ارتباط توسط واحد كنترلر

زمانبندی ارسال در باس

- باس سنکرون:
- کنترل و هماهنگی ارتباطات توسط سیگنال کلاک
- مكانيزم مشخص ارتباطى كه كلاك در آن دخيل است

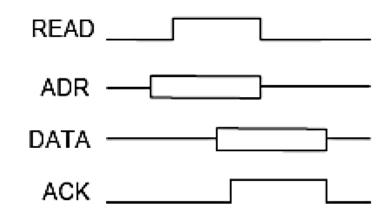
- مزیت: سرعت بالا و منطق بسیار ساده
 - عيب:
- همه تجهیزات میبایست با یک سرعت هماهنگ باشند
- ارتباط بهدلیل ناهماهنگیهای کلاک نمی تواند طولانی شود

زمانبندی ارسال در باس (ادامه)

• باس آسنکرون:

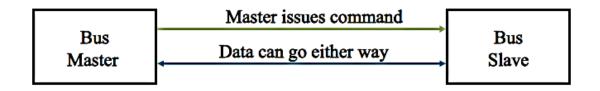
- کلاک در سیستم وجود ندارد
- مقیاسپذیری بالایی دارد و تجهیزات زیادی را پشتیبانی می کند
 - مشكلات ناهماهنگی كلاک وجود ندارد
 - هماهنگی توسط مکانیزمهای دستدهی

تراکنش ارتباطی روی باس

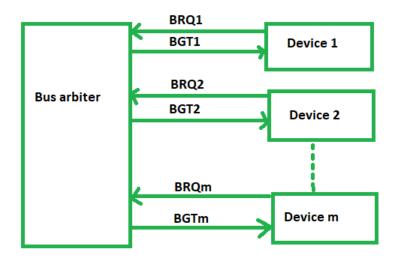
- هر تراکنش: دنبالهای از پیامها که بدنبال هم میآیند
 - دو عملیات در هر تراکنش درنظر گرفته میشود:
 - شروع درخواست: Master
 - پاسخدهی و انتقال داده: Slave
- مثال: درخواست خواندن از حافظه و بدنبال آن پاسخ شامل داده موردنظر
- درنظر گرفتن یک master ساده ترین راهکار است ولی سربار زیادی دارد

Bus Arbitration

- اشتراکگذاری عادلانه باس بین منابع پردازشی مختلف
- فرایند جمع آوری در خواست masterها و اعطای دسترسی به باس به یکی از آنها
 - انتخاب براساس داوری بین درخواست دهندهها و تعیین اولویت

• ایجاد تعادل بین اولویت و عدالت